

РЕШЕНИЕ

№ 2576

гр. Пловдив, 20.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и пети ноември през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Костадин Б. Иванов

при участието на секретаря Марина Ив. Кондарева
като разгледа докладваното от Костадин Б. Иванов Гражданско дело №
20215330111240 по описа за 2021 година

Съдът е сезиран с искова молба от Н. Р. Т., ЕГН *****, с адрес с. ***, ***,
с която е предявен осъдителен иск срещу „Водоснабдяване и канализация” ЕООД – гр.
Пловдив, ЕИК 115010670, със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, бул.
„Шести септември“ № 250, с правно основание чл. 59 ЗЗД, за осъждане на ответника да
заплати на ищцата сумата от 19,39 лв., платена на дата 22.02.2017 г. по изпълнително
дело № *** г. по описа на ДСИ към РС Пловдив, с която ответникът се е обогатил без
основание за сметка на ищцата.

Ищцата твърди, че нейната майка – Ц. Н. И. имала сключен граждански брак с
П. Х. Х.. Твърди се, че на дата *** г. Б. Х. – син на Ц. и П., получил покана за
доброволно изпълнение, адресирана до П. Х., за задължения в размер на 19,39 лв. по
изп. дело № *** г. по описа на ДСИ към РС Пловдив. Посочено е, че Ц. И., след като
узнала за поканата, помолила ищцата да плати посочената сума. Твърди се, че ищцата
е платила сумата и прибрала бележката за плащането, като не споменала нищо на П.
Х.. Сочи се, че сумата била разпределена от държавния съдебен изпълнител в полза на
„Водоснабдяване и канализация” ЕООД. Впоследствие, през 2021 г., била
констатирана нередовност на връчването на поканата, след като П. Х. научил за
изпълнителното дело от връчена му призовка за опис. Посочено е, че Х. е направил
отказ от наследство на наследодателя му К. У., след като на основание чл. 419, ал. 2
ГПК вр. чл. 51 ЗН съдебният изпълнител му дал срок да заяви дали приема
наследството. Сочи, че са правени опити за доброволно уреждане на спора. Въз основа
на тези обстоятелства ищцата счита, че преведената по изпълнителното дело сума от
19,39 лв., и впоследствие разпределена от ДСИ, е платена без основание и ответното
дружество се е обогатило неоснователно за сметка на ищцата. Моли за уважаване на
иска и присъждане на сторените разноски.

В срока по чл.131, ал.1 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника

„Водоснабдяване и канализация” ЕООД, със становище за недопустимост, евентуално неоснователност на предявения иск. Сочи, че изп. дело № ***г. е образувано за събиране на вземане на ответника спрямо лицето К. У., починало в хода на изпълнително дело, и по което П. Х. бил конституиран като длъжник в качеството му на наследник. Сочи, че на дата *** г. била преведена сума от 19,39 лв. по делото. Счита, че исковата претенция следва да се насочи към съдебния изпълнител, извършил разпределението. Счита още, че сумата е платена в изпълнение на нравствен дълг и оспорва да са налице предпоставките за уважаване на исковата претенция. Твърди, че не следва да отговаря за действията, извършени от съдебния изпълнител по събиране на вземането и законосъобразното провеждане на принудителното изпълнение. Моли за отхвърляне на иска и присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съобразно представения списък.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл.235, ал.2 ГПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Страните не спорят, че за събиране на задължения на К. Х. У. към „Водоснабдяване и канализация” ЕООД е образувано изп.дело № ***г. по описа на СИС към Районен съд Пловдив. В хода на делото, на дата ***г., длъжникът К. У. е починал, като на основание чл. 429, ал. 2 ГПК като длъжници по делото са конституирани неговите наследници по закон, сред които е и П. Х. Х.. Последният е получил покана за доброволно изпълнение с посочен дълг от 19,39 лв. на дата *** г., чрез своя син Б. П. Х.. Посочената покана впоследствие е приета от съдебния изпълнител за нередовно връчена и е изпратена повторна покана с определяне на срок за П. Х., в който същият да заяви дали се отказва или приема наследството на К. У. /л.*-*/. Установява се, че П. Х. се е отказал от наследството на К. У., видно от представеното към изпълнителното дело съдебно удостоверение за вписан в особената книга на Районен съд Пловдив под № ***г. отказ от наследство /л. ***/, поради което и производството по същото дело спрямо П. Х. е прекратено /л.***/.

Изложената по-горе фактическа обстановка се установява от приложеното по настоящото дело копие на изп.дело № *** г. по описа на СИС към Районен съд Пловдив, както и представените с исковата молба писмени доказателства, всичките част и от изпълнителното дело.

Видно е още от материалите по изп.дело № ***г., че на дата ***г. ищцата Н. Р. Т. е заплатила по делото сумата от 19,39 лв., за погасяване на задължения на П. Х. Х., която сума по разпореждане на ДСИ от*** г. е изплатена на вискателя /л.*/. В хода на преведеното открито съдебно заседание от дата***г. е прието за безспорно между страните, че сумата от 19,39 лв. е била преведена от ДСИ по изп.дело № *** г. и е постъпила по сметка на „Водоснабдяване и канализация” ЕООД.

Въз основа на така изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

За уважаване на исковата претенция по чл. 59 ЗЗД ищцата е следвало да докаже при условията на пълно и главно доказване своето обедняване – превеждането на процесната сума по сметка на ДСИ, обогатяването на ответника – че същият е получил сумата, и връзката между обедняването на ищцата и обогатяването на ответника. Ответникът е следвало да докаже наличието на основание за имущественото разместване.

По делото безспорно е установено, че ищцата е превела сумата от 19,39 лв. по изп.дело № *** г. по описа на СИС към Районен съд Пловдив за погасяване на задължения по същото дело на П. Х., в качеството му на наследник на починалия

длъжник К. У.. Установи се и че П. Х. няма качеството на наследник на починалия длъжник, предвид заявления и вписан отказ от наследство. Следователно, налице е обедняване на ищцата със сумата от 19,39 лв., платена за погасяване на чуждо задължение. Съдът обаче намира, че не е налице обогатяване на ответното дружество с получаване на процесната сума, както се твърди в исковата молба. Действително не се оспорва, че сумата от 19,39 лв. е преведена от ДСИ по сметка на „Водоснабдяване и канализация” ЕООД. Но същата е преведена за погасяване на вземане на взыскателя, ответник по настоящия иск, за което вземане е образувано изпълнителното дело. В тази насока „Водоснабдяване и канализация” ЕООД не е получил нещо, което не му се дължи, а напротив – получил е суми, с които частично се е погасило вземането му по изпълнителното дело. Предвид опосредяването на плащането чрез съдебния изпълнител, то с внесената от третото лице сума реално не се обогатява взыскателя по делото, доколкото той получава от разпределението на ДСИ сума, която му се дължи. В случая се обогатяват останалите длъжници – наследници, които не са се отказали от наследството на починалия длъжник, и чиито дълг пропорционално е намалял с разпределената от съдебния изпълнител сума, арг. чл. 53 ЗН, чл. 73 и 74 ЗЗД и чл. 24, ал. 2 ЗЧСИ, съгласно която постъпилите по специална сметка на съдебния изпълнител суми за собственост на длъжника. За да достигне до тези изводи съдът е приел и, че не е налице хипотезата на чл. 56 ЗЗД, доколкото нито се твърди да е налице грешка при плащането, нито съдът намира реално ищцата да е била в грешка при изпълнението на чуждо задължение към момента на превода. Видно от приложеното към изпълнителното дело платежно нареждане /л.*/ ищцата е знаела, че плаща чужд дълг. Преводът не е извършен с намерение да се издължава собствено задължение, което поради невнимание или грешка е платено на неправилен кредитор. Обстоятелството, че впоследствие, близо четири години след плащането, П. Х. се е отказал от наследството на К. У., не превръща извършеното плащане като такова направено поради грешка. В този смисъл е и съдебната практика /вж. Решение № 33 от 3.04.2017 г. на ВКС по т. д. № 61211/2016 г., IV г. о., ГК/, съгласно която разпоредбата на чл. 56 ЗЗД не следва да се тълкува разширително и не може да приеме, че има за цел да поправи всяко неоправдано /поради грешка/ разместване на блага, което би довело до несправедливо обогатяване на едно лице за сметка на обедняването на друго. При неоснователно разместване на блага ищецът може да се защити с иска по чл. 59 ЗЗД, както е сторено в случая. Доколкото обаче съдът намира, че е налице основание за ответника – взыскател по изпълнителното дело, да приеме плащането, разпределено му от съдебния изпълнител, респ. не е налице и обогатяване, тъй като е получено нещо, което по принцип му се дължи, то настоящият иск с правна квалификация чл. 59 ЗЗД срещу „Водоснабдяване и канализация” ЕООД е неоснователен и като такъв ще се отхвърли.

При този изход на спора в полза на ищцата няма да се присъждат разноски. На основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 ГПК в полза на ответното дружество ще се присъди сумата от 100 лв. разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на Н. Р. Т., ЕГН *****, с адрес с. ***, за осъждане на „Водоснабдяване и канализация” ЕООД – гр. Пловдив, ЕИК 115010670, със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, бул. „Шести септември“ № 250, да й заплати на основание чл. 59 ЗЗД сумата от **19,39 лв.**, платена от ищцата без основание на дата *** г. по изпълнително дело № *** г. по описа на ДСИ към Районен съд Пловдив, с която ответникът се е обогатил неоснователно за сметка на ищцата.

ОСЪЖДА Н. Р. Т., ЕГН *****, с адрес с. ***, да заплати на „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД – гр. Пловдив, ЕИК 115010670, със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, бул. „Шести септември“ № 250, сумата от **100 лв.**, разноси за юрисконсултско възнаграждение

Решението може да бъде обжалвано от страните в двуседмичен срок от съобщаването му с въззивна жалба пред Окръжен съд Пловдив.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____/п/_____